

Dosarul nr. 3ra – 397/22
2-21065718-01-3ra-13042022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Pavel Vinițchi,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Pavel Vinițchi împotriva Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la anularea
actului administrativ,
împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 30 aprilie 2021, Pavel Vinițchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea nr. 3-151/2020 din 30
decembrie 2020, Colegiul de disciplină și etică a dispus încetarea cauzei disciplinare
pornite de către Inspekția procurorilor în baza sesizării procurorului șef-interimar al
Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a
Procuraturii Generale, Viorel Radețchi aferent informațiilor publicate în mass-media,
în cauza penală nr. xxxxxx, precum și sesizării procurorului șef-interimar al Secției
control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii
Generale Alexandru Lozan, aferent adresărilor învinuitelor Liubovi Rafieva și Aliona
Tcaci în cauza penală nr. xxxxxx, în privința procurorului în Procuratura municipiului
Chișinău, Pavel Vinițchi, pentru comiterea în cadrul efectuării urmăririi penale în
cauzele menționate a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea
nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, deoarece nu a constatat aceste abateri disciplinare.

La 1 aprilie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor, în ședință închisă, a examinat
contestația inspectorului din cadrul Inspekției procurorilor, Vasile Godoroja împotriva
hotărârii nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020 a Colegiului de disciplină și etică,
inclusiv administrând și cercetând noi probe, contrar legislației pertinente în vigoare,
care nu au fost cercetate de organul competent, Colegiul de disciplină și etică,

specializat în cercetarea și adoptarea deciziilor în cauzele disciplinare, decizii care pot fi menținute de către Consiliul Superior al Procurorilor, în calitate de organ ierarhic superior sau anulate și restituite Colegiului de disciplină și etică, pentru cercetare suplimentară, administrare și cercetare de noi probe și înlăturare a omisiunilor constatate.

Prin hotărârea din 1 aprilie 2021 a Consiliului Superior al Procurorilor, s-a decis admiterea contestației menționate, casarea hotărârii nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020 a Colegiului de disciplină și etică, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Pavel Vinițchi. S-a adoptat o nouă hotărâre, prin care Consiliul Superior al Procurorilor a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură și a dispus aplicarea în privința acestuia a sancțiunii disciplinare –mustrare.

Reclamantul a menționat că Colegiul de disciplină și etică, care este unicul organ abilitat cu competența specializată de a examina în fond procedurile disciplinare, a dispus încetarea procedurii disciplinare, pornite de către Inspekția procurorilor, în baza sesizărilor procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Viorel Radețchi și procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Alexandru Lozan, în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Pavel Vinițchi, din motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

În cadrul ședințelor Colegiului de disciplină și etică au fost administrate și cercetate toate probele utile, pertinente și concludente, prin care s-a constatat lipsa atât a faptelor săvârșite cu intenție, cât și a celor săvârșite cu neglijență gravă de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Pavel Vinițchi.

A indicat că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și consecințe, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată, în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Prin hotărârea din 1 aprilie 2021 a Consiliului Superior al Procurorilor, s-a admis contestația Inspekției Procurorilor la hotărârea nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020, iar procurorului Pavel Vinițchi i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de mustrare.

În opinia reclamantului, decizia anulată nr. 3-151/20 din 30 decembrie 2020 a Colegiului de disciplină și etică este una legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu normele imperative ale legislației pertinente în vigoare, după o examinare multilaterală și sub toate aspectele ale circumstanțelor cauzei.

Atât la pornirea urmăririi penale, cât și ulterior în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală verificată, potrivit sesizării menționate, organul de urmărire penală și reclamantul au respectat întocmai normele imperative ale legislației în vigoare, ale Codului de procedură penală, Legii cu privire la secretul de stat, Legii privind activitatea specială de investigație, actele departamentale, precum și alte acte normative în vigoare, coroborate cu practica cu titlu de recomandare de aplicare a normelor juridice în sistemul de drept, în special în conformitate cu hotărârile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție.

A indicat că, prin ordinul Procurorului General nr. 1850-p din 9 decembrie 2019 a fost delegat în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, începând cu 12 decembrie 2019.

La 17 septembrie 2020, prin ordinul Procurorului General, i-a fost sistată forțat delegarea, deși se afla în concediu de boală, fiind internat în spital ca rezultat al infectării la data de 1 august 2020 cu COVID 19, iar la serviciu a revenit pe 17 octombrie 2020, deja în Procuratura municipiul Chișinău, adică peste două luni jumătate. Totodată a concretizat că de la începutul lunii martie 2020 și până la sfârșitul lunii mai 2020, din cauza pandemiei COVID nu s-a activat și de aceea la data solicitării a cauzei penale nr. xxxxxx pentru control, august-septembrie 2020, fiind prezentată de alți procurori membri ai grupului de urmărire penală, nu a avut posibilitatea reală de a verifica cele 301 de volume ale cauzei penale.

Deși dosarul se afla încă în lucru, urmând a fi efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigație, verificate toate versiunile invocate și identificați toți făptuitorii, iar ulterior, după administrarea tuturor probelor, la finisarea urmăririi penale, materialele acumulate urmau să fie verificate, sistematizate, cusute și numerotate în volume și prezentate pentru luarea cunoștinței, conform art. 293 din Codul de procedură penală.

În același context, a declarat că, de la bun început, toate cauzele conexe la cauza penală nr. xxxxxxxx, deși urmărirea penală nu era încă finisată, au fost structurate în mod cronologic, după vechimea pornirii cauzelor penale, fiind păstrate integral, conform numărului de ordine atribuit. Mai mult decât atât, despre efectuarea controlului dat nu a cunoscut, nefiindu-i adusă la cunoștință o astfel de dispoziție or plângere, pentru a face explicațiile de rigoare.

Faptul că acest control a fost efectuat în rezultatul autosesizării din presă a Procurorului General, la 18 august 2020, a aflat din conținutul sesizării adresate Inspecției Procurorilor, control pornit contrar legislației interne și internaționale în vigoare, deoarece deja fusese anterior cercetat (caz judecat) de către Procuratura Anticorupție, prin adoptarea unei soluții de refuz în pornirea urmăririi penale, la sesizarea scrisă a învinutului Anton Zaharov și avocatului acestuia Maxim Chișcă, depusă încă la 15 iulie 2020, pe aceleași presupuse fapte de corupție, chipurile comise de reclamant, care de fapt constituie un denunț și declarații intenționat minciunoase, învinuire despre săvârșirea unei infracțiuni grave.

Astfel, prin ordonanța din 26 decembrie 2019 a procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și cauze Speciale- Ion Caracuian, a fost inclus în componența grupului de urmărire penală în cauza penală nr. xxxxxx, în calitate de procuror conducător, care fizic se afla la ofițerul de urmărire penală din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale- Mitrofan Sergiu, membru al grupului de urmărire penală în cauza dată, ce se ocupa inclusiv de aranjarea, sistematizarea și coaserea actelor procedurale efectuate în volume separate, cauza aflându-se de fapt în procedura acestuia și procurorului din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale - Lilian Bacalim de la preluarea urmăririi penale pe 1 februarie 2019 de către Procurorul General, din cauza penală nr. xxxxxx, expediată în adresa Procuraturii Generale de către Departamentul de Anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Federației Ruse,

în privința lui xxxxxxxx și altor membri ai organizației criminale conduse de acesta, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost săvârșite infracțiunile prevăzute de art. 42, art. 47, art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal - „circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare” și art. 42, art. 47, art. 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal - „contrabanda”.

La 9 ianuarie 2020 la cauza penală dată au fost conexe cauzele penale: nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 9 ianuarie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost comise infracțiunile prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d), art. 47, art. 248 alin. (5) lit. b), 284 alin.(1) din Codul penal, pe faptul punerii în circulație ilegală a drogurilor, prin procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea, drogurilor în scop de înstrăinare, de către membrii unei organizații criminale, în proporții deosebit de mari, pe faptul contrabandei cu droguri și mijloace financiare săvârșite de către membrii unei organizații criminale în proporții deosebit de mari, precum și pe faptul căutării și angajării de membri în organizația criminală, fie ținerea de adunări ale membrilor ei, fie crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, fie înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, fie organizarea culegerii de informații despre potențialele victime și despre activitatea organelor de drept, fie coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale sau infractori aparte din țară și din străinătate și cauza penală nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 12 martie 2014 de Procuratura mun. Chișinău, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost săvârșite infracțiunile prevăzute de art. 46, art. 248 alin.(5) lit. d), art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal, în privința membrilor unei grupări criminale implicate în punerea în circulație ilicită a drogurilor în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, precum și pe faptul trecerii prin contrabandă a drogurilor în proporții deosebit de mari peste frontiera de stat a Republicii Moldova, tăinuindu-le de controlul vamal în scopul realizării acestora.

Ulterior, din motiv că în privința liderului criminal al acestei organizații criminale, Oleg Pruteanu, urmărirea penală a fost finisată și, din motiv că acesta era arestat, se impunea trimiterea acestei cauze penale cu rechizitoriu în instanța de judecată, la 9 ianuarie 2020, prin ordonanță, a dispus disjungerea din cauza penală nr. xxxxx a cauzei penale nr. xxxxxx, în privința faptelor de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 284 alin. (1) din Codul penal și art. 42, art. 47, art. 26, art. 217/1 alin. (4) lit.b) și d) din Codul penal de către membrii asociației (organizației) criminale.

La aceeași dată, la cauza penală nr. xxxxx a fost conexată cauza penală nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 10 iulie 2015, de către organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 284 alin. (1) din Codul penal, la care au fost conexe anterior cauzele penale: nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 3 mai 2016, de către organul de urmărire penală DGUP a IGP a MAI, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (6) din Codul penal; nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 27 iulie 2017 de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 46, art. 217 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal; xxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 20 februarie 2018

de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 47, art. 217/1 alin.(4) lit. b) și d), art. 47, art. 243 alin.(3) lit. a) și b), art. 47, art. 248 alin.(5) lit. b), d), art. 284 alin.(1) din Codul penal și cauza penală nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost disjunsă la 31 decembrie 2014, din materialele cauzei penale nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită de organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. d) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, pe faptul punerii în circulație ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari în scop de înstrăinare, la care anterior a fost conexată cauza penală nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 2 decembrie 2015, de către organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (4) lit. b), d) din Codul penal, cauza penală nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 23 decembrie 2015 de către Procuratura Generală, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 27, art.46, art. 248 alin. (5) lit. b) și d) din Codul penal, cauza penală nr. xxxxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost comise infracțiunile prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) și d) și art. 27, art. 46, art. 248 alin.(5) lit. b) și lit. d) din Codul penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor și contrabandă cu droguri săvârșită de către gruparea condusă de către xxxxxxxx, care acționa în coordonare cu organizația criminală „Borman”, condusă de către xxxxxxxx.

La 27 aprilie 2020 la cauza penală nr. xxxxxx a fost conexată cauza penală nr. xxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 30 iunie 2016, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin.(4) lit. b) și d) din Codul penal, pe faptul acțiunilor ilegale ale unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor cu scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, la care anterior a fost conexată cauza penală nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 6 decembrie 2018 de către PCCOCS, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.217/1 alin.(4) lit. b) și d) și art. 46, art. 248 alin. (5) lit. b) și d) din Codul penal, pe faptul că în perioada de timp cuprinsă între 01.07.2017 - 31.08.2017, membrii subdiviziunii structurale criminale date, face parte din asociația (organizația) criminală, condusă de xxxxxxxx, lider al căreia este xxxxxxxx, folosind automobilul de model „Audi 80” cu numărul de înmatriculare xx xxx, au adus din Spania, introducând pe teritoriul Republicii Moldova, tăinuind de controlul vamal, prin ascundere într-un loc special amenajat și anume în rezervorul pentru combustibil al mijlocului de transport menționat, droguri, de tip hașiș, în proporții deosebit de mari, după care folosind un alt automobil de model „Volkswagen Golf 3” cu n/î xxx xxxx, au scos drogurile menționate mai sus, de pe teritoriul Republicii Moldova, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere într-un loc special amenajat și anume în rezervorul pentru combustibil al mijlocului de transport menționat și le-au introdus pe teritoriul Federației Ruse, pentru comercializare.

La 27 aprilie 2020 la cauza penală nr. xxxxxx a fost conexată cauza penală nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 27 martie 2020 de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul unei bănuieli

rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 47, art. 217 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor de către o organizație criminală, în proporții deosebit de mari; art. 42, art. 47, art. 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal, pe faptul contrabandei cu droguri și mijloace financiare săvârșite de către o organizație criminală în proporții deosebit de mari; art. 42, art. 47, art. 243 alin.(3) lit. a) din Codul penal, pe faptul spălării banilor, convertirea sau transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite săvârșite de o organizație criminală; art.284 alin. (1) din Codul penal, la care anterior a fost conexată cauza penală nr. xxxxxx, în care urmărirea penală a pornită la 16 februarie 2016, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.217/1 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal, la care anterior a fost conexată cauza penală nr. 2019670243, în care urmărirea penală a fost preluată la 27 septembrie 2019, de către Procurorul General al Republicii Moldova, din cauza penală nr. xxxxx, fiind pornită de către Direcția de Anchetă a regiunii Grodzensk a Republicii Belarus, în privința cetățenilor Republicii Moldova: xxxxxxxx, xxxxxxxx și xxxxx, învinuiți de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 284 alin. (1); art. 42 alin. (2) și (3), art. 47, art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) și art. 42 alin.(3), art.47, art. 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal, pe faptul că începând cu anul 2012, cetățenii Republicii Moldova, xxxxx și xxxxx, cetățeanul Regatului Spaniei, xxxxxxxx și alte persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, au creat și condus o organizație (asociație) criminală internațională, formată din reuniuni a unor grupări criminale create și organizate de sine stătător, cu conducători și membri proprii, având scopul îmbogățirii ilicite, prin primirea de beneficii materiale din vânzarea sistematică a drogurilor de tip - Hașiș, în proporții deosebit de mari în Federația Rusă și care activa pe teritoriul Regatului Maroc, Regatul Spaniei, Republicii Polonă, Republicii Lituaniene, Republicii Belarus, Republicii Moldova, Ucrainei și altor țări.

Reclamantul a susținut că constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Viorel Radețchi, precum că efectuarea urmăririi penale sub conducerea procurorului conducător al grupului de urmărire penală Pavel Vinițchi, aproximativ 5 luni (perioadă în care au fost percheziționați, reținuți și arestați 23 membri ai acestei grupări criminale) are un caracter îndelungat, indicând perioada aflării cauzei penale date în procedura altor procurori, mai mult de 5 ani este neîntemeiată, deoarece pe parcursul a celor 5 ani de urmărire penală, în privința mai multor membri ai acestei organizații criminale, inclusiv liderului criminal al acesteia xxxxxx, au fost trimise cu rechizitoriu în instanța de judecată, pentru examinare în fond, cauze penale disjuncte separat, pe anumite episoade.

Din cauza pandemiei COVID, activitatea organului de urmărire penală în cauza dată a fost practic sistată în perioada lunilor martie-mai 2020, adică efectiv s-a efectuat urmărirea penală în cauza dată în perioada lunilor decembrie 2019-februarie 2020 și iunie-iulie 2020, perioadă în care a fost efectuat un volum imens de măsuri speciale de investigație și acțiuni de urmărire penală, îndreptate spre aflarea adevărului, deconspirarea activității organizației criminale date.

În opinia reclamantului, este neîntemeiată și constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a

Procuraturii Generale Viorel Radețchi, precum că la conexarea cauzelor penale date nu au fost respectate prevederile legale de atribuire a numărului de ordine.

Deși, în Codul de procedură penală nu există careva norme imperative care ar reglementa „instituiția atribuirii numărului de ordine unei cauze penale conexe”, la dispunerea conexării cauzelor penale menționate a fost păstrat numărul de ordine atribuit cauzei penale nr. xxxxxx, preluate din Federația Rusă, adică nr. xxxxx și ulterior numărul de ordine a cauzei penale disjuncte din aceasta cu nr. xxxxxx, pe motiv că urmărirea penală în cauza preluată nr. xxx a fost pornită cel mai devreme, la 23 februarie 2014, or, potrivit prevederilor art. 17 al Anexei nr. 2 la Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, cauzei conexe i se va atribui numărul de ordine al cauzei începute mai devreme.

În același context, urmărirea penală în cauza penală preluată de la organele de drept ale Federației Ruse în cauza nr. xxxxx, a fost pornită și efectuată în privința întregii activități ilegale ale organizației criminale date, pe toate capetele de acuzare (un spectru mai larg de cercetare), iar cauzele penale conexe la aceasta, pe lângă faptul că au fost pornite mai târziu, au fost pornite și efectuate pe anumite episoade în parte, acestea constituind, deja, obiectul cercetării în cauza nr. xxxxx, la care au fost conexe.

În consecință, a susținut că, nu poate constitui abatere disciplinară faptul atribuirii numărului de ordine unor cauze penale conexe, pe lângă motivele expuse mai sus, acest fapt nu produce careva efecte juridice și nu are importanță la efectuarea urmăririi penale în continuare în cauza penală dată.

Reclamantul a opinat și împotriva criticilor aduse conținutului ordonanțelor de punere sub învinuire înaintate lui xxxxxx și xxxxx, fiind invocat formal că acestea nu corespund cerințelor prevăzute în art. 281 din Codul de procedură penală, chipurile fără a specifica rolul acestora la săvârșirea infracțiunilor înscrinate, precum și nefiind indicate unele elemente care formează actul de acuzare.

A indicat că ordonanțele de punere sub învinuire, înaintate lui xxxxx și xxxx și altor făptuitori în cauza penală dată corespund cerințelor imperative invocate în art. 281 din Codul de procedură penală, în conținutul acestora fiind invocate atât modul de creare a organizației criminale date, formată din cel puțin 7 subdiviziuni criminale, conduse de anumiți lideri criminali, precum și rolul fiecărui făptuitor, atribuțiile acestora acordate de liderii organizației criminale date, modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunilor date, intenția unică a acestora fiind de a comite infracțiuni prin participație, sub forma organizației criminale, cât și elementele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor.

În același context, a susținut că este neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Viorel Radețchi, precum că unele fapte înscrinate învinuitului xxxxxxx, în actul de învinuire înaintat de către procurorul subsemnat, se regăsesc în actul de acuzare înaintat acestuia de către procurorul Lilian Bacalîm, cauza fiind trimisă cu rechizitoriu în instanța de judecată, invocând neîntemeiat încălcarea prevederilor art. 22 din Codul de procedură penală.

Astfel, prin simpla comparație a episoadelor înscrinate acestui învinuit, conform actelor de acuzare menționate, acestea nu se regăsesc. Or, potrivit rechizitoriului cauzei penale nr. xxxxxx, lui xxxxxx îi sunt înscrinate săvârșirea infracțiunilor prevăzute de

art. 284 alin. (1) din Codul penal, adică participația la crearea unei organizații criminale și organizarea activității acesteia; art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal, un singur episod de punere în circulație a drogurilor, din 25 ianuarie 2014, șofer reținut xxxxxxxx, fără a-i încrimina acestuia și contrabanda cu această cantitate de droguri și art. 47, art. 248 alin. (5) lit. b) și d) din Codul penal, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valutei, prin nedeclarare, de către mai multe persoane care activează în cadrul unei organizații criminale, în proporții deosebit de mari.

Pe când, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 26 mai 2020, înaintată de către procurorul Pavel Vinițchi, lui xxxxxxxx i-a fost încriminată doar săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) din Codul penal, pe mai multe episoade, altele decât episodul încriminat anterior de procurorul Lilian Bacalîm, din 25 ianuarie 2014, șofer reținut xxxxxx, precum și săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 47, art. 248 alin. (5) lit. b), d) din Codul penal, pe mai multe episoade, inclusiv pe episodul din 25 ianuarie 2014, șofer reținut xxxx, care anterior nu i-a fost încriminat lui xxxxx, prin contrabandă.

Astfel, sunt lipsite de importanță ”pretențiile” invocate în sesizare, referitor la presupusa necorespondere a exigențelor înaintate față de ordonanțele de punere sub învinuire înaintate învinuiților în cauza dată, relevante fiind aici recomandările hotărârii din 4 iulie 2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale”.

Respectiv, prin prisma prevederilor art.19 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală în continuare avea obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția învinuitului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea, să administreze toate probele în vederea aflării adevărului în cauza dată, după care să adopte o soluție legală, în termen rezonabil, ori de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale și procesului penal dat, ori de trimitere cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru examinare în fond, atribuții de care a fost privat din cauze independente de voința sa și de „convingerea sa intimă” bazată pe aplicarea corectă a legislației.

Reclamantul a mai criticat și concluzia șefului-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Viorel Radețchi, precum că încriminarea capetelor de acuzare a lui xxxx, prin prisma comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42, art.47, art. 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal este ilegală, punând eronat și neîntemeiat la baza motivării opiniei sale, fără a avea dreptul de a se expune asupra fondului cauzei, inclusiv să facă analiza probelor administrate, precum că unul din elementele specifice contrabandei constituie organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor.

Mai mult decât atât, din motiv că membrilor acestei organizații criminale date, urma a le fi înaintate învinuiri, inclusiv săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 248 din Codul penal, din motiv că dispoziția acestui articol prevede expres locul săvârșirii acestei infracțiuni, adică organizarea trecerii prin contrabandă peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor, în luna februarie 2020, de către Adjunctul

Procurorului General Ruslan Popov a fost organizată o ședință a procurorilor specialiști în asistență juridică în domeniul asistenței juridice internaționale a Procuraturii Generale, Vlad Guțan și Liliana Nani s.a., iar ca rezultat a fost efectuată o analiză amplă a practicii judiciare la acest capitol, în special al recunoașteri hotărârilor altor state de către instanțele de judecată naționale, la încredințarea infracțiunilor prevăzute de art. 248 din Codul penal, deși acțiunile criminale săvârșite de cetățenii Republicii Moldova se manifestau prin traversarea prin contrabandă a drogurilor peste frontiera vamală a altor state.

Prin urmare, s-a concluzionat corectitudinea încredințării infracțiunilor prevăzute de art. 248 din Codul penal, inclusiv și din motiv că au fost identificate mai multe sentințe ale instanțelor judiciare din Federația Rusă, pronunțate în privința membrilor grupării criminale „Borman” (șoferii care au fost reținuți cu droguri și condamnați, precum xxx, xxxxxx, xxx, ultimul fiind racolat de învinuitul xxxxxx pe episodul încredințat acestuia), care au fost recunoscute și încadrate în baza art. 217/1 alin.(4) și art.248 alin.(5) din Codul penal.

A susținut reclamantul că este neîntemeiată și constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Viorel Radețchi, precum că prin comportamentul său, procurorul Pavel Vinițchi ar fi încălcat cerințele Codului de etică al procurorilor la purtarea unor discuții telefonice cu învinuitul xxxxx.

La acest capitol, a menționat că un membru activ al organizației criminale „Borman” este xxx, care începând cu anul 2012, a participat activ la săvârșirea infracțiunilor de punere în circulație ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari, precum și contrabandă ilicită cu droguri.

La 26 mai 2020, xxxxxx a fost pus sub învinuire, acțiunile lui fiind calificate în conformitate cu art. 42, art. 284 alin. (1), art. 42, art. 217/1 alin. (4) lit. lit. b) și d), art.42, art. 47, art. 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal și fiind audiat în calitate de învinuit nu și-a recunoscut vina.

În aceeași zi, învinuitul a fost reținut în mun. Chișinău la ora 12:35 min., iar prin încheierea din 28 mai 2020 a judecătorului de instrucție, demersul privind aplicarea arestului preventiv în privința acestuia a fost respins, care însă, a fost casată prin decizia din 10 iunie 2020 Curții de Apel Chișinău, în privința învinuitului fiind aplicată măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 zile, din momentul reținerii, acesta urmând a fi anunțat în căutare, nefiind cunoscut locul aflării.

Reclamantul a explicat că, reieșind din rolul activ al organului de urmărire penală la efectuarea urmăririi penale, prin acțiunile de acceptare a discuțiilor telefonice la propunerea de colaborare a învinuitului xxxxx, prin intermediul avocatului acestuia Maxim Chișcă, precum și explicarea acestuia a cadrului legal de colaborare și a consecințelor care pot surveni, nu a comis careva încălcări ale cerințelor Codului de etică, pasibile de răspundere disciplinară, deoarece procedura dată este prevăzută de legislația în vigoare, Legea cu privire la secretul de stat, Codul de procedură penală, Legea nr. 59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigație, Legea nr. 105 din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, alte acte normative, inclusiv interdepartamentale și secrete și este necesară în vederea deconspirării activității criminale a grupărilor criminale și organizațiilor

criminale, în special a liderilor acestor entități criminale periculoase, iar în caz de acceptare a colaborării urmau a fi întocmite actele procedurale legale în acest sens, inclusiv cele secrete (cererea și acordul de colaborare, legenda și sarcina).

Conform art. 254 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală are un rol activ la efectuarea urmăririi penale, anume acesta este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

A mai menționat reclamantul că în sesizarea înaintată Inspecției și la adoptarea deciziei contestate nu s-a efectuat analiza unui studiu comparativ în comun cu analiza SWOT (S - 20 Puncte tari, W - Puncte slabe, O - Oportunități, T - Amenințări) a presupuselor încălcări imputate și celor pariate de partea apărării, pentru a vedea efectiv divergențele ad-litteram, limitându-se doar la afirmații declarative, abolind în acest sens respectarea principiului echidistanței, echilibrului procesual și a egalității armelor, iar procurorul controlor și-a atribuit unilateral și cumulativ dreptul de acuzator și justițiabil, desfășurând un control mimat, lipsind temeieri bine compuse și motivate, care se regăsesc atît în actele de verificare a controlorului, cît și a organelor special formate în acest sens.

În consecință, a susținut că constatările făcute în sesizarea Inspecției procurorilor și decizia contestată ca fiind neobiective, contrare scopului procesului penal și intereselor societății, iar în același timp părtinitoare față de poziția disperată a infractorilor, pentru a evita răspunderea penală pentru faptele comise, în detrimentul societății.

Respectiv, asupra legalității efectuării acțiunilor de urmărire penală contestate de către învinuiți, urma să se expună în termenul stabilit de lege procurorul ierarhic superior, prin ordonanță și nu prin sesizare a Inspecției, potrivit procedurii prevăzute în art. 299/1 din Codul de procedură penală, iar ulterior, potrivit procedurii prevăzute în art. 313 din Codul de procedură penală, dând posibilitate persoanelor interesate să-și exercite dreptul de contestare în caz de dezacord, și doar după supunerea unui control judiciar al legalității actelor contestate, în caz de constatare a unor abateri presupus disciplinare să fie sesizat organul abilitat de verificare a prezenței sau lipsei acesteia în acțiunile organului de urmărire penală și a procurorului care le-ar fi admis.

Cu referire la constatările presupuse a fi încălcări grave de procedură, ce pot constitui abateri disciplinare, invocate în sesizarea procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Alexandru Lozan, aferent adresărilor învinuitelor xxxxx xxxxxx și xxxx xxx în cauza penală nr. xxxx, reclamantul a menționat că, atît la pornirea urmăririi penale, cît și ulterior în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală verificată, potrivit sesizării menționate, organul de urmărire penală, cît și el, ca procuror conducător al grupului de urmărire penală, au respectat întocmai normele imperative ale legislației în vigoare, ale Codului de procedură penală, Legii cu privire la secretul de stat, Legii privind activitatea specială de investigație, actele departamentale, precum și alte acte normative în vigoare, coroborate cu practica cu titlu de recomandare de aplicare a normelor juridice în sistemul de drept, în special în conformitate cu hotărârile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție.

A explicat că, prin ordinul nr.1850-p din 9 decembrie 2019 al Procurorului General a fost delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze

Speciale, începând cu 12 decembrie 2019, iar la 17 septembrie 2020 i-a fost sistată delegarea, perioadă în care de la începutul lunii martie 2020 și până la sfârșitul lunii mai 2020, din cauza pandemiei COVID nu s-a activat, iar la 1 august 2020 s-a infectat cu COVID 19 și s-a aflat în concediu de boală pînă la 17 octombrie 2020, fiind internat în spital, adică două luni jumătate, revenind în serviciu cînd deja delegarea i-a fost sistată.

Din acest motiv, la data solicitării cauzei penale nr. xxxxx pentru control, septembrie 2020, nu a avut posibilitatea reală de a verifica și constata lipsa anumitor acte procedurale sau hotărâri intermediare (încheieri privind legalizarea măsurilor speciale de investigație ori de prelungire a măsurilor preventive.

Posibil că aceste acte procedurale, încheieri sau decizii ale instanței de judecată nu au fost ridicate de la instanța de judecată, din motiv că era în concediu de boală, iar aceste hotărâri au fost întocmite integral după data de 1 august 2020, precum încheierea de legalizare a măsurii speciale de investigație în privința lui xxxxxx din 31 iulie 2020, pe care a ridicat-o de la instanță la revenire în serviciu, or, posibil au fost ridicate de un alt procuror inclus în grupul de urmărire penală care a luat acea încheiere și nu i-a transmis-o ofițerului de urmărire penală Ion Burlacu, pentru a o anexa la cauza dată, sau posibil că se aflau în alte volume, care nu au fost transmise la control, ori au fost plasate în dosarul de control.

Din conținutul sesizării a stabilit că au fost supuse controlului doar 27 volume, iar de facto acest dosar penal era constituit din mai multe volume (54), mai multe acte nefiind anexate și cusute de către ofițerul de urmărire penală, considerând că nu au importanță la efectuarea controlului.

În opinia reclamantului, nu poate constitui abatere disciplinară faptul că nu au fost anexate și cusute careva acte procedurale sau încheieri ale instanței de judecată într-o cauză penală, aflată în curs de administrare a probelor, solicitată la un control, pornit în baza plîngerii învinuitului, deoarece aceste documente de fapt există în natură și au fost adoptate sau emise, inclusiv în baza lor s-au produs efecte juridice.

În cazul în care, în cadrul controlului acestei cauze penale, procurorul șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Alexandru Lozan ar fi solicitat prezentarea anumitor acte procedurale, încheieri ale instanței de judecată pe care le-ar fi stabilit ca lipsă, acestea ar fi fost prezentate.

Faptul că acest control a fost efectuat în rezultatul adresărilor înaintate de Liuba Rafieva și Aliona Tcaci a aflat din conținutul sesizării adresate Inspecției Procurorilor.

A indicat că, în fapt, prin ordonanța din 13 decembrie 2019 a procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, a fost inclus în componența grupului de urmărire penală în cauza penală nr. xxxxxx, în calitate de procuror conducător, însă cauza aflându-se de fapt în procedura ofițerului de urmărire penală și procurorului din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Tudor Bordan de la pornirea urmăririi penale, adică din anul 2017, totodată, procurorul din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, care a efectuat urmărirea penală în cauza penală dată, Tudor Bordan a fost inclus în grupul de urmărire penală, modificat prin ordonanțele procurorului-șef interimar al Procuraturii

pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian din 13 decembrie 2019, 16 decembrie 2019 și 15 ianuarie 2020.

A opinat că sunt neîntemeiate constatările procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Alexandru Lozan, precum că efectuarea urmăririi penale sub conducerea procurorului conducător al grupului de urmărire penală Pavel Vinițchi, aproximativ 5 luni (perioadă în care au fost percheziționați, reținuți și arestați 11 membri ai acestei grupări criminale) are un caracter îndelungat, indicând perioada aflării cauzei penale date în procedura altor procurori, mai mult de trei ani.

Astfel, urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxx a fost pornită la 24 august 2017, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, la care au fost conexate cauzele penale: nr. xxxxxx, pornită la 23 octombrie 2018, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal; nr. xxxxxx, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (4) lit. d) din Codul penal; nr. xxxxxx, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 46 și art.248 alin. (5) lit. b) din Codul penal; nr. xxxxx pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxx, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin.(4) lit. b) și d) din Codul penal; nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 12 septembrie 2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal; nr.xxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 7 noiembrie 2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 46, art. 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal; nr. xxxxx pornită la 23 decembrie 2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxxxx pornită la 27 decembrie 2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal; nr. xxxxxx pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 11, art. 12, art.47, art.186 alin. (5) din Codul penal; nr. xxxxxx pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 12, art. 47, art.188 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxx pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 47, art. 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal; nr. xxxxxxx pornită la 28 februarie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.47, art. 190 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxxxxx pornită la 18 martie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal; nr. xxxxx pornită la 18 martie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxxx pornită la 19 martie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 291 din Codul penal; nr. xxxxxx pornită la 22 ianuarie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin.(3) lit. b), c) și f) din Codul penal; nr. xxxxxx, pornită la 8 iulie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 11, art. 12,

art. 47 și art. 186 alin.(5) din Codul penal; nr. xxxxxx pornită la 8 iulie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 46, art. 248 alin.(5) lit. b) și d) din Codul penal; nr. xxxxx pornită la 8 iulie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 42, art. 46, art. 217/1 alin.(4) lit. b) din Codul penal; nr. xxxxxx, pornită în baza art. 284 alin. (1) (OC Chitaet).

În vederea identificării provenienței obiectelor de preț implicate la săvârșirea escrocheriilor, valoarea acestora și alte aspecte importante aflării adevărului, la 11 februarie 2020 a fost înaintată o comisie rogatorie repetată (anterior fiind înaintate două cereri) organelor competente ale Republicii Portugheze, rezultatele căreia au parvenit, din cauza pandemiei COVID, abia în luna iulie 2020, fiind confirmate prin documente procurorului, prin încheierea instanței din 19 decembrie 2019, în privința lui Gheorghe Mocanu a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile.

Ulterior, la 9 ianuarie 2020, procurorul a înaintat un demers privind prelungirea măsurii preventive - arest preventiv, în privința învinuitului menționat, iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 11 ianuarie 2020, demersul a fost admis parțial, totodată a fost admisă cererea părții apărării, iar măsura preventivă - arestul preventiv în privința lui xxxxxx a fost înlocuit în arest la domiciliu, fiind prelungit pe un termen de 30 zile. Încheierea dată a fost contestată cu recurs de către procuror la 16 ianuarie 2020, care a fost respins prin decizia Curții de Apel Chișinău.

Totodată, la 16 ianuarie 2020, xxxxx a fost reținut și pus sub învinuire în altă cauză penală, pentru săvârșirea altor infracțiuni, și anume, cauza penală nr. xxxxxx pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 11, art. 12, art. 47, art. 186 alin.(5) din Codul penal, la care au fost conexe: cauza penală nr. xxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 11, art. 12, art. 47, art. 188 alin. (5) din Codul penal și cauza penală nr. xxxxxx, în care urmărirea penală a fost pornită la 15 ianuarie 2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 47, art. 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, fiind înaintat în aceeași zi un demers privind aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv, care însă a fost respins, prin încheierea instanței la 17 ianuarie 2020.

Ulterior, cauzele penale nr. xxxxxx și nr. xxxxxxxx au fost conexe la cauza penală nr. xxxxxxxx, iar în privința învinuitului xxxxx a fost prelungită măsură preventivă - arestul la domiciliu.

Reclamantul a susținut că, este neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale Alexandru Lozan, precum că ar fi „stabilit” faptul că în unele cazuri, fără careva probe verosimile au fost efectuate acțiuni procesuale - percheziții la domiciliul, și anume în privința învinuiților xxxxxx și xxxxxx, or, procurorul controlor urma să constate că aceste acțiuni au fost autorizate de către instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, fiind prezentate în acest sens probe care confirmau necesitatea efectuării acestor percheziții.

În acest context, reclamantul a explicat că a înaintat demers, conform competenței către judecătorul de instrucție, solicitând autorizarea efectuării acțiunii de urmărire penală - percheziția la domiciliu.

Deci, însuși procedura de dispunere, autorizare și efectuare a fost constatată prin încheierea instanței de judecată ca fiind efectuată cu respectarea cerințelor legale prevăzute de Codul de procedură penală, încheiere care fiind în vigoare nu poate fi supusă nici unei critici, indiferent de sex, naționalitate, apartenență etnică, funcția sau personalitatea celui care o critică, precum și indiferent de faptul cât de incomod este percepută de acesta.

Astfel, conform art.25 din Codul de procedură penală, îndeplinirea justiției este o atribuție exclusivă a instanțelor judecătorești. Justiția în cauzele penale se îndeplinește în numele legii numai de către instanțele judecătorești. Sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective în condițiile prezentului cod.

Reclamantul a indicat că atât părțile vătămate xxxx xxxxx, xxxx xxxx, cât și martorii xxxx xxx, xxx xxxx ș.a. indică că anume învinuții xxxx xxxx și xxxx xxxx îndeplineau rolul de identificare a potențialelor victime a escrocheriei, cărora le propuneau de a „investi” în anumite bijuterii sau obiecte de preț, de fapt din cele sustrate anterior din casele de licitații din Portugalia și importate pe teritoriul Republicii Moldova prin contrabandă, iar ulterior, după primirea sumelor de bani „investite”, interveneau alți membri ai grupării, inclusiv xxxxx xxxxx și, sub pretextul obținerii certificatelor de proveniență, gemologie și valoare, inclusiv identificării unui cumpărător la un preț mai mare, însușeau și acele bijuterii sau obiecte prețioase.

Anume acest fapt, identificarea locului aflării obiectelor infracțiunii - bijuterii, obiecte de preț, mijloace financiare ș.a. a generat necesitatea efectuării perchezițiilor la domiciliul făptuitorilor, inclusiv xxxxx xxxxx și xxxx xxxx, fapt admis și de către instanța de judecată, la autorizarea acestor acțiuni de urmărire penală, necesare aflării adevărului. Faptul că în cadrul acestor acțiuni procesuale autorizate de instanța de judecată nu au fost depistate obiectele materiale ale infracțiunilor comise nu pot duce la concluzia că nu era necesar a fi efectuate acțiunile de urmărire penală date.

Cu referire la constatarea lipsei încheierii instanței, adoptate la înaintarea demersului procurorului din 29 iulie 2020, prin care se solicită confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații și autorizarea efectuării acestei măsuri, reclamantul a subliniat că examinarea demersului enunțat a avut loc la 31 iulie 2020, fiind admis, însă din lipsă de timp a instanței pentru a o motiva integral a convenit să o ridice ulterior, iar în continuare, deoarece a doua zi, la 1 august 2020 s-a infectat cu COVID, fiind ulterior internat în spital și tratat pe parcursul a două luni jumătate, nu a avut posibilitate fizic să primească această încheiere. Ulterior, la revenire în serviciu, la 19 octombrie 2020, a aflat că delegarea i-a fost sistată din 17 septembrie 2020.

Făcând cunoștință cu sesizarea înaintată a Inspecției procurorilor, a mers la sediul Judecătoriei municipiului Chișinău, sediul Ciocana și a ridicat încheierea din 31 iulie 2020 a judecătorului de instrucție, fapt confirmat prin recipisă.

A opinat că, este neîntemeiată și critica adusă conținutului ordonanțelor de punere sub învinuire înaintate lui xxxxx xxxxx, xxxx xxxxx și xxxx xxxx, inclusiv a faptului

”modificării” (termen care nu se regăsește în Codul de procedură penală) actului de acuzare pe parcursul efectuării urmăririi penale, fiind invocat formal că acestea nu corespund cerințelor prevăzute în art. 281 din Codul de procedură penală, totodată conținutul acestora sînt identice, fiind înlocuit doar numele persoanei puse sub învinuire, fără a specifica rolul fiecăruia la săvârșirea infracțiunilor înscrinate, nu sunt specificate semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor, modul și mijloacele de săvârșire, bunurile sustrate și valoarea lor în parte.

În acest sens, reclamantul a menționat că, pe lângă faptul că ordonanțele de punere sub învinuire înaintate lui xxxxx xxxxx, xxxx xxxxx și xxxx xxxx și altor făptuitori, sunt preventive și au fost completate parțial, cu noi episoade, pe parcursul urmăririi penale conform art. 283 din Codul de procedură penală, acestea corespund cerințelor imperative invocate în art. 281 din Codul de procedură penală, în conținutul acestora fiind invocate atît rolul fiecărui făptuitor, intenția unică a acestora fiind de a comite infracțiuni prin participație, sub forma organizației criminale, cât și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor, modul și mijloacele de săvârșire, bunurile sustrate și valoarea lor, conform informațiilor parvenite în rezultatul executării comisiilor rogatorii de către organele de drept competente ale Republicii Portugheze.

Prin urmare, în actul de acuzare final, urmau a fi completate toate episoadele de infracțiuni săvârșite, inclusiv participația acestora la crearea și activitatea unei organizații criminale, art. 42, art. 284 alin. (1) din Codul penal, în vederea săvârșirii infracțiunilor în interesul acestei organizații criminale.

Acestea sunt măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, care au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Aici sunt relevante și incontestabile mijloacele de probă obținute în rezultatul ridicării rulajelor bancare efectuate de membrii subdiviziunii criminale date, prin care au transferat mijloace financiare de proporții direct conducătorului acestei organizații criminale Serghei Ceban, alias „Kitaeț”, fapt care confirmă integral existența acestei subdiviziuni criminale, intenția unică a acestora și stabilitatea acestei reuniuni criminale.

În motivarea temeiniciei poziției sale, reclamantul a reiterat prevederile art.1 alin.(1), (2) pct. 5), art. 23, art. 28, art. 252 și art.254 din Codul de procedură penală, menționând că simpla motivare în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza dată s-a acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și cu admiterea încălcărilor grave de lege, iar acestea pot constitui abateri disciplinare admise de către reclamant, invocând prevederile prevăzute de art.38 lit. a) și e) și art. 43 din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, sunt doar afirmații declarative și se contrazic între ele, precum și cu argumentele invocate în explicația depusă.

În consecință, reclamantul a enunțat că constatările făcute în decizia contestată, bazată pe sesizările menționate și decizia Inspecției procurorilor ca fiind neobiective, contrare scopului procesului penal și intereselor societății și persoanelor care au avut de suferit ca rezultat al acțiunilor infracționale ale acestor învinuiți sau cel puțin

îngrădirea drepturilor persoanei pătimate la un proces echitabil, inclusiv de a contesta anumite acte procedurale care din punctul său de vedere sunt contrare intereselor sale.

De asemenea, reclamantul a menționat că Consiliul Superior al Procurorilor nu a întreprins acțiuni pentru audierea în calitate de martori a lui: - Ruslan Popov, Adjunct al Procurorului General, referitor la ședința din februarie 2020, la care au participat și s-au expus procurorii specializați ai Direcției relații internaționale și Direcției control al urmăririi penale ale Procuraturii Generale (Vlad Guțan, Diana Rotundu), inclusiv telefonic fiind solicitată părerea specialiștilor teoreticieni ai instituțiilor superioare de drept, privind legalitatea incriminării grupărilor criminale și organizațiilor criminale a infracțiunii de contrabandă cu droguri în cazul trecerii ilicite a frontierei altor state, dacă organizarea săvârșirii infracțiunilor și uneltele comiterii acestei infracțiuni au fost organizate și pregătite pe teritoriul Republicii Moldova, de membri ai acestor ierarhii criminale sunt cetățeni ai Republicii Moldova și atentează la interesele țării și invers (art.11 și 12 din Codul penal), precum și dacă sentințele de condamnare definitivă a unor membri ai acestor ierarhii criminale au fost recunoscute de instanțele de judecată ale Republicii Moldova și puse în executare pe teritoriul Republicii Moldova, nemijlocit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 din Codul penal, la traversarea ilicită, prin contrabandă a drogurilor, peste frontiera de stat a altor state.

Precum și referitor la faptul că a cunoscut și dirijat activitatea secretă de colaborare a învinutului Anton Zaharov, începută la propunerea avocatului acestuia Maxim Chișca, privind prezentarea unor informații înregistrate audio-video care ar fi deconspirat activitatea criminală a liderilor organizației criminale din care face parte acest învinuit, precum și referitor la faptul vizionării și analizării aspectului pertinent și probator al acestor înregistrări, în biroul său, în prezența sa, a procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian și șefului Direcției Crimă Organizată a INI Lilian Pascari, unde s-a decis lipsa necesității acceptării colaborării cu acest învinuit și revenirea la faza inițială, fără a dispune reținerea lui xxxxx xxxx, pe motiv că nu a parvenit spre executare decizia Curții de Apel Chișinău, prin care a fost aplicat arestul preventiv în privința acestuia,

Totodată, nu a fost audiat Ciocan Aurel, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea criminalității Organizate și Cauze Speciale, referitor la faptul de ce a negat, în explicația făcută Inspecției procurorului, precum că ar fi știut că învinutul Anton Zaharov și avocatul acestuia Maxim Chisea s-ar fi prezentat în data de 22 iunie 2020, aproximativ ora 14:30 minute în sediul Procuraturii pentru Combaterea criminalității Organizate și Cauze Speciale, în vederea colaborării secrete și prezentării unor înregistrări, care ar fi deconspirat activitatea liderilor acestei ierarhii criminale, acțiune procesuală înregistrată audio-video.

Contrar prevederilor imperative ale art.77 alin. (7) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, la data de 28 aprilie 2021, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nu a fost motivată și publicată, astfel fiindu-i încălcat dreptul de a contesta motivat această soluție, în termen rezonabil.

În același context, la 15 iulie 2020, Procurorul General Alexandr Stoianoglo, Președintele Consiliului Superior al Procurorilor Angela Motuzoc și Procuratura Anticorupție au fost sesizați prin denunț scris de către învinutul xxxxx xxxx și avocatul acestuia Maxim Chișca, privind presupuse fapte coruptibile și presupuse fapte de

depășire de atribuții comise de procurorul, Pavel Vinițchi, manifestate chipurile prin primirea unor sume financiare în scopul de a nu-l reține pe acest învinuit de două ori, în acest sens existând o decizie de aplicare a măsurii preventive arestul preventiv, iar la 3 august 2020, Procuratura Anticorupție, în rezultatul examinării acestor fapte, a emis o soluție pe caz (caz judecat).

La 18 august 2020, Procurorul General Alexandr Stoianoglo s-a autosesizat din mass-media, dispunând efectuarea unei cercetări de serviciu pe aceleași fapte (dubla încriminare), care deja au fost cercetate în cadrul examinării denunțului scris menționat, invocând din start că se delimitează de acțiunile procurorului vizat, astfel, expunând-și și poziția pe caz la acel moment.

În cazul în care există astfel de circumstanțe, membrul respectiv al Consiliului este obligat să facă o declarație de abținere, Procurorul General Alexandr Stoianoglo nu s-a abținut de a participa și a se expune la examinarea contestației Inspecției procurorului împotriva hotărârii nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020 a Colegiului de disciplină și etică.

În opinia reclamantului relevant este și faptul că ședința Consiliului Superior al Procurorilor a avut loc contrar situației pandemice excepționale în țară, fiind declarată stare de urgență prin hotărârea din 31 martie 2021 a parlamentului, începând cu 1 aprilie 2021, fiind interzisă orice adunare sau întrunire, fapt care duce la nulitatea tuturor deciziilor adoptate în asemenea condiții.

Reclamantul a solicitat anularea hotărârii din 1 aprilie 2021 a Consiliului Superior al Procurorilor (inclusiv opiniile separate), privind admiterea contestației inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor Vasile Godoroja, împotriva hotărârii nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020 a Colegiului de disciplină și etică, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Pavel Vinițchi, prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, ca ilegală și neîntemeiată și menținerea hotărârii nr. 3- 151/2020 din 30 decembrie 2020 a Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor prin care a fost încetată procedura în privința procurorului Pavel Vinițchi pe motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

Prin hotărârea din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată (vol. II, 52-109).

Instanța de apel a notat că Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor procurorului Pavel Vinițchi la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Curtea de Apel Chișinău a stabilit că Consiliul Superior al Procurorilor nu a făcut calificări juridice, nu s-a expus pe fond referitor la actele procesual-penale adoptate de procurorul Pavel Vinițchi, deoarece relevanța și temeinicia acestora se verifică în ordinea ierarhică și/sau judiciară. Respectiv, hotărârea nr. 1-39/21 din 1 aprilie 2021 a Consiliului Superior al Procurorilor, emisă în privința procurorului Pavel Vinițchi și prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și e) din Legea

cu privire la Procuratură și s-a aplicat sancțiune disciplinară - mustrare, corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 Cod administrativ, actul administrativ contestat fiind motivat, concluzia Consiliului Superior al Procurorilor în privința procurorului Pavel Vinițchi de a aplica constatarea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratura și a aplica sancțiune disciplinară - mustrare, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la materialele dosarului.

Instanța de apel a conchis că argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

La 13 decembrie 2021, Pavel Vinițchi a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior, la 31 martie 2022, a fost completat cu motivare, solicitând casarea actului judecătoresc, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept recurentul a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 9 decembrie 2021, fiind notificată recurentului 10 decembrie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. Hotărârea motivată din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Pavel Vinițchi la 2 martie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (vol. II, f.d. 111, 113).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 15 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului depus de Pavel Vinițchi, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 28 aprilie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat ca recursul depus de Pavel Vinițchi să fie declarat inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale

procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Pavel Vinițchi.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Pavel Vinițchi se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu